

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ: АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, П. пов.
Кonto почт. шваб. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвартічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці 1 долар.
Франції, Італії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 7-50 зол., Німеччині 7-50 зол.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехослова-
ччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бол-
гарії 7-50 зол., Австрії 7-50 зол.—
Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМИ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Новий шкільний плебісцит.

Шкільний плебісцит з 1932 р. ще не закін-
чився в цілості, а вже приходить час переводити
новий плебісцит за українськими школами в
ньому (1933) році. Дотеперішня практика пока-
зала, що шкільний плебісцит за українською мо-
вою навчання треба доконче перевести не тільки
на всіх українських громадах, де в польська або
утракістична школа, але також там, де остала
ще українська школа.

Бо в тих громадах, які не вносили деклара-
цій за українською мовою навчання, після пе-
ремінивала Кураторія Львівської Шкільної О-
круги українські чи утракістичні школи на
польські. У тих школах — мовляв — внесли
батьки декларації з домаганням державної (поль-
ської) мови навчання за поверх 20 дітей. Урядо-
ва тайна не давала змоги батькам перевірити, чи
так воно дійсно було.

Однак, якщо всі батьки поідиусують і
внесуть важні декларації за своїх дітей у шкіль-
ному віці, або бодай за таку свідність дітей, що
вона ними не оставється 20 дітей у шкільному
віці, то в такому випадку по закону безумовно
має бути в дотичній школі українська мова на-
вчання і тоді можна буде документально оспору-
вати есентуальні голословні твердження про те,
що внесено якісь декларації за державною (поль-
ською) мовою навчання.

Тому звертаємося з закликом до українських
громад на всіх українських землях у Польщі,
щоб відновили минулорічні чи організували
нові Місцеві і Повітові Плебісцитові Комітети і
перевели шкільний плебісцит за українською
мовою навчання.

На підставі переведеного у 1933 р. шкільного
плебісциту зміна мови навчання може наступити
в 1934 р. тому можна і треба перевести шкіль-
ний плебісцит там, де останнє правосильне рі-
шення про мову навчання в даній школі має да-
ту з часу до серпня 1927 р. або вчаснішу (з 1926,
1925 і т. д.).

Якщо останнє правосильне рішення про мо-
ву навчання має дату пізнішу (після серпня
1927 р.), то в такому випадку шкільного плебіс-
циту в 1933 р. нема потреби переводити цього ро-
ку, тіла на слідуючий рік (1934).

Щоб налагодити шкільний плебісцит, треба
в можливу політичну, а по змові і судовому
товіт заснувати найдалі до 15. листопада 1933 р.
Повітовий Плебісцитовий Комітет з представни-
ків батьків (матерей, опікунів) українських ді-
тей у шкільному віці даного повіту. Цією спра-
вою займаються ревно дотичні Повітові Кружки
і Повітові Союзи Кружків „Рідної Школи“, а на
областях, де ще нема шкільних організацій, самі
українські батьки. Завданням Повітового Пле-
бісцитового Комітету є:

1) У відповідний спосіб поінформувати укра-
їнських батьків про законні постанови та най-
кращий спосіб, як легально перевести шкільний
плебісцит.

2) Опирати, в яких громадах є законна
змога перевести шкільний плебісцит і там найдалі
до 1. грудня 1933 р. заснувати Місцевий Пле-
бісцитовий Комітет і зажадати відомої скіль-
кості декларацій.

3) Шкільні декларації по ціні 3 сот. за шту-
ку купувати в Друкарні „Рідної Школи“ у Льво-
ві, вул. Сикстуська ч. 20, або прямо в канцелярії
„Рідної Школи“ у Львові, вул. Словацького 14.
Для всіх тих громад у повіті, що переводитимуть
цього року шкільний плебісцит.

4) Після скінчення шкільного плебісциту
віддати листи з усіх громад своєї області і з по-
добним зіставленням переслати найдалі до 15.
січня 1934 р. до Головної Управи „Рідної Шко-
ли“ у Львові.

Не поминути ніякої правної пастки для бо-
роть за українську школу. Не можна допустити
до того, щоб через власне зневаження дати
шкільному до твердження — мовляв — українські

батьки погодилися з існуючим станом і не ба-
жають уже ніякої зміни, бо не вносили своєчасно
шкільних декларацій. Не можна допустити до
того, щоб через власне зневаження втратили ми
і ті нечисленні українські школи, які ще остали!

У боротьбі за душу української дитини, не
сміє бути ніяких хитань, бо це боротьба за життя
Нації!

Тому всі за шкільний плебісцитовий фронт!

ГОЛОВНА УПРАВА „РІДНОЇ ШКОЛИ“:

о. Олекса Важок в. р. заст. голови, Дмитро Вели-
канович в. р. заст. голови, Д-р Микола Конова-
лець в. р. секретар

НАЙДАЛЬШЕ ДО 25. ГРУДНЯ Ц. Р.
мусите викупити свою будинкову полісу на 1934
рік у приналежній агенції

ТОВАРИСТВА ВЗАІМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНІСТЕР“

У ЛЬВОВІ, вул. Руська ч. 20.

ДРУКАРНЯ „ДІЛО“
Львів, Ринок 10. Тел. 29-26.
Виконує швидко і солідно всілякого
роду друкарські роботи
по найдешевших цінах!

Положення українського народу в Польщі.

Промова голови Української Парламентарної Репрезентації посла д-ра Дмитра Левницького
на пленарному засіданні сойму дня 3. листопада 1933 р. при першому читанні бюджетового
прелімінара на 1934/35 рік.

(Стенографічний протокол.)

(Докінчення.)

І. ГОСПОДАРСЬКА ПОЛІТИКА УРЯДУ.

Державна господарська політика вважає
українські землі колонією польської держави.
Ми вже бачили всякі діяграми крім одної: що
державна з тих земель бере і що їм за те крім
адміністрації дає. Найгірші й найрізкіші комуні-
каційні засоби, неурегульовані ріки й гірські
потoki та їх спорадичні грізні виливи, майже
ніякої меліорації землі, ніяких публичних ро-
біт, взагалі ніяких поважніших інвестицій —
хоч галицький хлібороб оплачує значно вищий
грунтовий податок від хлібороба з б. Поль-
ського Королівства. — Ось головна риса дер-
жавної господарської політики на наших зем-
лях. Пряме вона послідовно до жнейбільшого
зубожіння українського населення.

Земельну реформу перемінили на тих зем-
лях передовсім у військову колонізацію і
польське цивільне осадництво. Одинокі по-
важнішу, покищо перервану інвестицію осу-
шення Полісся, звязали згорі із заповідженою
далшою колонізацією Полісся польськими
осадниками. Для польських осадників на на-
ших землях створено такі оранжерійно-упри-
вілені кредитові й взяті господарські умо-
вини, про які відвічне місце українське на-
селення ані мріяти не може. Не дивися, що се-
ред нашої дійсності навіть економічні ступі
пулавського інституту мусять ствердити най-
більшу неплатність у хліборобських госпо-
дарствах на тих землях.

Приблизно такою господарською політикою
українське населення зорганізувало зразкову
господарську самопоміч. Українська коопера-
ція залишилась на всі часи пам'ятником позитивних
властивостей і змагань українського
народу. Але що ж діється? Державна адміні-
страція на Волині й у люблінському воєвідстві
видумала виняткову інтерпретацію промислово-
го закону, якої до нікого іншого не приклада-
ють, а саме, щоб масово позакривати україн-
ські сільські кооперативи. По містах, напр. у
Рівному найліпші льокалі нагло загрожують
людському життю, коли напр. Маслосоюз хоче
отворити в них свою молочар-ську крамницю.
Польські староства (напр. в Копичинях або
Боршев) забороняють нам організувати збут
череди до беконярні або на віленський ринок.
Заповіджена урядом новелізація закону про
кооперацію дає міністрові скарбу право роз-
бити й зніщити весь зразковий дорібок го-
сподарської самопомічі українського народу.
Це все діється тоді, коли на Поліссі й на ціло-
му Підкарпатті, наслідком невдоволення нашої
й кукурузи населення стоїть перед найстрашні-
шим питанням, як пережити до нових жнив.
Така господарська політика нищить наш на-
рід, але її грізні тіні ападуть далеко й поза нас.

ПОЛІТИКА УРЯДУ НА ЛЕМКІВЩИНІ.

Польська політика не трактує української
справи в Польщі одностайно. Влада намагається
поставити між окремими українськими тери-
торіями штучні бар'єри. Отже інакше тракту-
ється українське населення північно-західних
українських земель, а інакше українське на-
селення Галичини. В цьому році влада намагається
перевести той самий експеримент на Лемків-
щині, бажаючи відмежувати її від решти укра-
їнського народу.

Українське лемківське плем'я має стати
польським племенем і частиною польського
народу. Щоб дійти до цієї цілі, шкільна вла-
да видала в цьому році буквар, написаний лем-
ківським говором, влада загальної адміністра-
ції забороняє на Лемківщині працю україн-
ських освітніх і кооперативних товариств. Що-
би занархізувати життя лемків, влада підтри-
мує православія і змагає до того, щоб для
Лемківщини призначити окремого греко-като-
лицького єпископа, котрий під єрархічним
оглядом підлягав би краківському римо-като-
лицькому архієпископові.

Стоячи на становищі одностайності всіх
частин свого народу, український народ усіма
силами поборюватиме всі зазіхання, щоб тво-
рити штучні бар'єри, які розділювалиб той
народ.

СПРАВА ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ.

Польський уряд не поробив досі ніяких за-
ходів, щоб урегулювати внутрішні відносини
православної церкви. Правно-маєткові відно-
сини цієї церкви і надаліше неупорядковані,
таксамо як надаліше даремно православна
церква очікує соборного устрою. Урядова вла-
да теж стоїть на перешкоді українізації право-
славної церкви. Урядова група українців з
ББВР агітує за українізацією православної
церкви і поборює митрополита Діонізія, щоб
таким чином серед українського населення ви-
творити переконання — доречі неслухняне, що
уряд хотів би перевести українізацію церкви,
а на перешкоді тому стоїть церковна єрархія.
В дійсності сучасна єрархія православної
церкви є лише послушним апаратом у руках
уряду і тому вона за неісторичні відносини
в прав. церкві і за русофільський напрям тієїж
церкви паде виключно на уряд.

II. РЕПРЕСІЇ ВЛАДИ.

Найважливішим політичним подіям остан-
нього року на наших етнографічних землях є з
одного боку збільшена акція революційних під-
польних українських організацій, з другого бо-
ку збільшені репресії влади безпеки і діяльності
нагаих судів. Розміри цієї акції і контракти, що
ведеться в гострій формі, пригадують довгопа-

У неділю в Дамаску прийшло до арабів заворушення. Юрба заатакували будинок французької поліції. Поліція вбила 1 араба, він чамаять зрадила.

Сойм у тіні закордонної політики.

Загине вражіння з генеральної бюджетової дебати.

Варшава, 4. листопада 1933.

Підчас поперх семимісячних парламентарних „Фері“ відралося у польській державі стільки матеріалу до парламентарної дебати, що — адекватно — те перше засідання сойму стане однією великою ексцезією законодавчого пального матеріалу: посольських жалів, претензій, обурень, подразнених темпераментів. Завалося, що те буде спільна спроба користі, але зовсім багали озоції в урядом, і хоч багали та не може вже в наявних обставинах вестись під знаком навіть теоретичного „розрахунку“ (боротьби за владу), всетаки поща моглоб стати переглядом усіх амія, що зайшли у внутрішній ситуації на минулих 7 місяців, та казалося, що пречисленіх подій, в яких кожна годиться до порушення у парламенті. Селянські заворушення у південній частині б. Конгресів та в Західній Галичині, посправе загострення української проблеми в виступи ОУН, робітничі конфлікти у цьому ряді промислових осередків, остаточний засуд б. єврейських властв, гострі засоби проти єврейських організацій, хиляч університетських конфліктів, 300-мільоновий дефіцит покритий „Народовою Позичкою“, — і ціла ряз інших політичних питань великого загальнодержавного значіння так просто в проясняє стати осередком уваги генеральної бюджетової дискусії. Але на велике диво сталося зовсім інакше: не вважаючи на промову прем'єра, яка відкривала дискусію та оберталася виключно докрити питань внутрішніх краєвих відносин і внутрішньої політики (промова була накіля надзвичайним оптимізмом), і не вважаючи на чисто господарське експозе міністра фінансів, — осередком дискусії не були справи внутрішнього характеру: про них говорили, їх довше або коротше порушували, але фактично дискусія стояла під знаком міжнародної ситуації і зацікавлення подій і злочин журвалістів торкалося лише тих зворотів у виконуваних промовах, що казали про закордонну політику.

І це найбільше характеристичний момент першого цілоденного засідання польського сойму у цій його новій сесії. Він казав теж яскраво світло на напрямок „зацікавлення“ цілого польського політичного світу, членивчально обещує значіння всіх — якихнебудь — внутрішніх подій та підкреслює вагу проблеми міжнародної політики. Підчас вчорашньої дискусії так і відчувалося, що у широкому світі дерезалувється подія, які можуть внаслідок струснути його підставами і що журба за розвиток отих подій каже в поль-

влади супроти совітського диктаторського представництва в часі, коли ще не було покінчене слідство в справі замахи у львівському совітському консуляті. Німецький представник (пос. Франц) отверто накинута полчнитись Польщі і Німеччині проти Совітів так, як колись вони долучилися були проти турків під Вільсом, а українському промовцеві в його частині про Совітів виправді переривав маршал Сеймський, але зате плескають голова закордонної комісії п. Радзівіла і чільний член тої комісії — п. Мацкевіч! І на тлі тих характеристичних моментів блідо й без віякого вражіння пролунав виступ генерального промовця БВ полк. Матейського: він боронив закордонно-політичну тактику уряду так, як це робить добрий і совісний оборонець-адвокат: препитивно, але „та сухо“, бм чуття, без внутрішнього пересвітчення. Без вражіння лунали його слова може й тому, що тоді було не добувати парадоксу, що оне на трибуні стоїть офіційний оборонець таких проявів польської приязни до Совітів, як комуністична пропаганда „Відомості Літературних“, той оборонець, що свій полковничий військовий ступінь і всі численні лощені відзначення й ордени зложив — на війні зі Совітами!.

А асі комуніста? Відстахи мають у теперішній сесії чергове світло в особі посла Рожка, якого ніяк не можна поставити поруч величчя, що весподівано проявили свою індивідуальність при раптових перемовках. Виплила теж комедія з тою промовою: ту промову лапанце давню вже якийсь політреферент написав і давню тицьнув пролетарському послові сойму в руки, і промова

Лещетарські убрання.

Найновіші крої, найкращі шви, лише просто в київській „ЦЕНТРУМ“, у Львові, вул. СКАРБІНЬСЬКА 4 (напроти кіна Атлантис), Тел. 72-84. Студентські плащі, мундари військ, приси і пластові КАЗКОВО ДЕНЕШО лише у Виробній „Центрум“ у Львові, Скарбінська 4, Телефон 72-84, напроти кіна Атлантис.

виплила цілком „астральна“, відірвана зовсім від усього того, про що казали інші перемовки.

Польсько-совітські відносини червоною ленткою значилися крізь генеральну бюджетову дебат — і від тої лінки не віяло радістю. Була ще й друга ленточка, теж вилетіла туди з арсеналу закордонних проблем: становище до жидів, як міжнародної проблеми. І знову: не було грімів на антисемітизм Гітлера, а гострі навіть осуди того німецького явища блізили при спільній фразеології пересів, різкій асеруації перед жидівською імміграцією до Польщі зловини Руга — та випадало антисемітизм Рибарського.

Через оті моменти вчорашня дискусія була цікавіша від минулорічних, була інша, — глибока. Доходити на її підставі до далеководних висновків не можна. Про русофільські настрої Варшави нашішемо окремо. Там гаж дамо пояснення до агаданого інциденту підчас промови голани д-ра Дмитра Левинського. Остердиммо лише вітні що серед деяких кол — а може навіть лише озвнич — польського громадянства встали можли замітити прояви реакції проти такої асеруації форм польсько-совітської приязни, — а другогож боку міяка синтеза польських настроїв неможлива. Неможлива вона тому, що весь тіл польсько-совітських відносин належить від одної людини: шож вона думає, які її плалли та татюї — цього ніхто не знає..

День жалоби і протесту.

СТРИЩИНА.

Українське громадянство Стрия святкувало 29-го жовтня як день жалоби святоцю Службою Божою, відправленою в парохіальній церкві в год. 10. Проповідь на тему цього свята казав о. Височанський. При павахиді співав хор „Міщанського Брацтва“. В год. 12. мав у сідлах Касина, візнич пос. О. Лучиний, амальовуючи теперішнє становище на Радянській Україні.

СТАНІСЛАВІЩИНА.

Дня 29. жовтня передполуднем аргументувалися станиславівці в катедрі на архієрейській Службі Божій підчас котрої співав хор богословів, а відчитав послання наших владик і казав проповідь про стан на Радянській Україні о. д-р Кушнір.

В 2-й год. пополудня в малій сазі „Сокола“ відбулись довірочні збори, на які прибула посолка п. Міцера Рудинська і амальовала стан нужди за радянським кордоном, а також заходи галицьких українців і на еміграції в справі допомоги жертвам.

Довірочні збори закінчилися резолюціями зверненнями до філії „Просвіти“, щоби на той день на знак жалоби перервати і відкликати змагання драматичних гуртків повіту, що відбувалися уже четвертий тиждень.

Того дня сазі театральня „Сокола“ в Станіславові була битком набита. Театральні гуртки зіхались з околлиці. По першій одноактній „По ревілі“, що Н. грав гурток з Ямниці запала завіса, а голова філії „Просвіти“ пояснив всім присутнім, чому на знак жалоби і протесту проти подій на Радянщині змагання перериваються.

Вечором в год. 7-й відбулась в церкві оо. Редemptористів святочна паныхида за поглядах наших братів за кордоном. Церква була повна.

Того дня відбулись довірочні збори в 20 сідлах нашого повіту з рефератами про події на Радянщині.

Ю. О.

ЗОЛОЧІВЩИНА.

Цього дня відбулись у Золочеві довірочні збори під промовом о. шаю. Юриза, якого абрали презсідником. Секретарював мгр. Мих. Яхторевич. Було 38 осіб. Реферат мав проф. Бурко, амальовуючи відношення Москви до Київ від найдавніших часів до нинішнього дня.

РУДАНЦІ, ПОВ. ЛЬВІВ.

29. жовтня відбулась тут жазбна свята. Голова „Лугу“ Петро Рак зібрав всіх аутовників і аутовничок разом в числі 89 в доміш читальні. Четар Коваль устанів аутовника та аутовничок в абірці і алав звіт голові. Відчитав а. Вістер а „Лугу“ „Жах на Україні“, відспівано „Вішня пам'ять“ померлим а голоду. Голова наказав 2-хвилинну мовчанку, а дальше відспівано аутовні гимн і національний.

ТРОСТЯНЕЦЬ МАЛИН.

Мешканці цієї громади зібрались дуже численно на збори і в справі голодового лихоліття на Рад. Україні прийняли ошчотлив резолюції, скріплюючи їх своїми підписами. Звіт алавадан до Голои Комітету Ратушч Ужгород.

СЯНІК.

З приводу дня жалоби і протесту виповнилась тут гр.-кат. церква дня 29. жовтня ц. р. по березі вірних. Торжественну Службу Богу відправив місцевий прех о. кан. О. Константинович в асисті о. Я. Гарсани і о. Карла Сала. По агаданій відчитав о. парох пастирський лист гр.-кат. Емсконату, а по закінченні богослужіння вголосив о. Дмитро Кузьмінський зворушливу промову. Після проповіді відбулась паныхида, до якої спінули: о. кан. О. Константинович, о. проф. Степан Вегринович, о. Д. Кузьмінський, о. К. Сальо і о. Я. Гарсани блан гарно прибораної могили по середині церкви. Жалобні мелодії та зворушлива проповідь антижидівські сльози у всіх присутніх. Підчас богослужіння о. нажили співав міщаній хор під орудою д-ра В. Блазцького. „Вішня Пам'ять“ та скарга-молитва „Боже Великий, Творче Всесильний“ закінчилися з горючими молитвами присутніх, які понадавши на коліна, блігали Всевисшого за кращу долю для українського народу.

В 3. год. пополудні відбулись сходина снішканих громадян в сазі „Народнього Дому“, де вголосили реферат про голод на Україні. По рефераті присутні ашнували пам'ять мучеників трихлидиною мовчанкою, після чого п. Надя Коковська вголосила зворушливий вірш Б. Ленського п. а. „Хліба, хліба!“ По відспіванні національного гимну д-р В. Блазцький замкнув сходина. Присутні аложили 14.30 зол. Підчас сходин, а саме ос рефераті, зявився на сазі місцевий командант поліції Тішецькийський з поліційним агентм Гользіком. Про ариючи список присутніх громадян, записав тільки дри аяшніе референта м-ра М. Хомяка та провівніи сходина д-ра В. Блазцького, після чого покинув сазу.

По сідлах повіту відбулись того дня скрізь торжественні богослужіння. Крім цього в сідлах Карляком і Полошній відбулись святочні сходина членів читальн „Просвіти“, на яких при битком виповнених сідлах вголосили реферати про положення на Бел. Україні а П. Венгальовський, а опісля ухвалено поргестні резолюції. Однохлидиною мовчанкою та відспіванням національного гимну сходина замкнуло.

ЛУЧЧИНА.

З огляду на те, що до легалізації Повітового Комітету Ратушч України в Луцьку з місцевих обставин не дішло, день жалоби і протесту заініціювали й перерили вроздріб різні організації і установи, а саме:

В Луцьку, з одного боку, представники філії „Сільського Господара“, канцелярії інспектора РСУК, „Народнього Торговця“, „Маслосоюзу“, редакції „Воля Небін“, Книгарні Наук. Т-ва ім. Т. Шевченка і кооператив кредит. „Сир“ і будівельної „Україн. Народній Дім“, а з другої сторони, Повітовий Комітет УНДО. В повіті день жалоби і протесту перериває повм П. К. УНДО.

Представники агаданих више організацій аоручили замолити паныхиду у всіх церквах п. В. Островський. Одночасно видрукували й віддали до розповсюдження алазові ПАТ (концессіонар магистрату) відповідно креландов за підписом всіх організацій. Становство повм

ДАР ОМ

4 ЗНАМЕНІТІ Н О Ж И К И ДО ГОЛЕННЯ „САЛЬФЕРС“ тому, хто купить 5 шт. за 1.— зол. тільки Перфумерія С. ФЕДЕРА, Львів, Сикстуська 7. і Коперника 15 а.

Почтові висилки відвратно.

Хто предложить цей вирізок отримає гарний дарунок.

ським послам займатися німі при всій нагоді закордонно-політичними питаннями, зовсім вужереч зичачів, що надала тоя усім дотеперішнім генеральним бюджетовим дебатам.

І ось — цілава річ — знову натили на закордонну політику Польщі пішли вчора зовсім не по тія дівні, яку можна би було передбачувати. Замість хору протинімецьких погроз та неанів у честь польсько-совітського наближення, як найбільшій заслуги польської диктатурі післятравневих часів, майже в усіх опозиційних промовців більше або менше відчувалося нинішнє а приводе форми нинішніх польсько-совітських відносин та застереження проти їх рефаскет у внутрішньому житті держави. Під цим оглядом виступ проф. Рибарського був острого ревенційний. Лідер заправлявеного русофільського табору, що над польсько-російським союзом працює від початків історії польської націонал-демократичної політичної думки, — обмежується до отого короткого речення сухої похвали для звороту у польській закордонній політиці на те, щоби зараз у другому реченні клікати „тобд у піл приязні аберітти деяку міру!“ Чертовий промовець, лідер польської соціал-демократії (пос. Незалковський) протестує проти „дайної сердечности“ („кордальности“) у промовах польської правляни сушчоти Совітів та киників чоловіку

ти класи заборонило. Так само заборонило розклати в Луцьку класи Повіт. Комітету УНДО.

В Луцьку відбулася панахида в усіх 3 церквах. Епископ Полікарп відправив панахиду після Служби Божої українською мовою в брацькій Чеснохресній церкві (а не в соборі, як хибно подавали), а зворушення щодо голоду виморування українського народу сказав протопр. П. Пашенський. На Службі Божій і панахиді був присутній секретар Укр. Гром. Комітету Рятунку України у Львові посол З. Пеленський і маси української незалежної інтелігенції та селян. Слід підкреслити, що настоятель катедрального собору прот. Павлюковський сказав промову про голод не на Україні, а в Росії та як про заплановане стихійне явище.

На заклик Повіт. Ком. УНДО по селах відбулася панахида при численній участі віруючих. Священники вголосили відповідні промови. З деяких сіл довідуємося, що й священники й всі присутні в церкві нестримно плакали. Находять відомості, що відбулися збори, виступили реферати й ухвалені протестаційні резолюції. З багатьох сіл відомості ще нема.

ПРАГА.

Згідно з розпорядженням Львівського Громадського Комітету Рятунку України про національний день жалоби і протесту дня 29. жовтня влаштувала пражський Комітет Рятунку України в тому дні день жалоби і протесту в Празі. Управа пражського Комітету подбала на день 29-го жовтня про Службу Божу, яку відправив о. Готко в греко-католицькій церкві св. Климента. В часі Служби Божої парох церкв о. Готко вголосив відповідну проповідь і відчитав Пастирський Лист греко-ка-

толицьких євдик у справі голоду. Під час панахиди співав хор під диригентурою п. проф. Шуровської. Богослуження закінчилося відспіванням „Боже Великий“. Після Богослуження всі учасники пішли на Саванський Острів, де в меншій салі відбулося віче. Влада дала дозвіл на це віче. На ньому був представник влади. Присутніх на вічу було 300 людей. При вході на сцену збірники добровільної дати і дзвони пропагандистів публікацій, видані Комітетом у чеській мові. Після короткого вступу голови Комітету, вголосили промови проф. І. Бочковський і інж. Галка. Віче ухвалило протестаційні резолюції, а закінчилося відспіванням національного гімну.

Крім того з ініціативи пражського Комітету відбулися протестаційні збори у Ржевниці та в Подебрадах. Про ці останні даємо вістку окремо.

Окремі протестаційні збори дня 29-го жовтня влаштувала українська студентська молодь у Празі. На тих зборах було 70 учасників.

ПОДЕБРАДИ.

В день жалоби з приводу голоду на Україні 29. жовтня ц. р. в Українській Господарській Академії відбулися збори професорів Академії, її абсолювентів, що перебувають у Подебрадах та інших членів української колонії в Подебрадах. З рефератом про становище на Україні виступив лектор Академії д-р Осип Безпалко. Референт докладно проаналізував сучасну політику більшовицької Москви. Під час зборів переведено збірку. Збори колонії однодушно виступили на підтримку допомогової і протестної акції, яку веде в ЧСР пражський Український Комітет Допомоги Голодній Україні.

Голоду в С. Р. С. затаїти не можна.

„Журнал де Женев“ з 3-го ц. м. приносить нову передовицю про економічний стан у Радянському Союзі на підставі різних джерел. Ця стаття добре ознайомленого журналіста користає в першій мірі з інформації самої більшовицької преси, де сам-там цитує вимови вимовити пропусків переважливих подробиць. Одначасно пригадує вона свіжі враження англійця Маджеріда, друковані у лондонському „Morning Post“: цей англійець провів 8 місяців у Москві і на Україні і мав свободу рухів, бо його вважали „своїм“, прихильником совітського режиму. Крім цього цілі дані дав економічний знавець при німецькій амбасаді в Москві. Шіаер.

Від січня 1932 р. селяни зарізали 87 мільйонів худоби, щоб заспокоїти голод. Скільки ж коней зменшилась наполовину; трактори поставили усього силу на 2 мільйони парових коней, але після кількох місяців усі пеуються і нема чим обробляти землю. 9. грудня 1932. „Правда“ писала: „Не треба статистики, досить поглянути на такі ваші родючі землі як Дон і Кубань — покриті бур'яном, щоб зрозуміти, що справа прохарчування стає так само страшною як у 1921 р.“

Згаданий женецький даник наводить жахливі листи приватних осіб з різних кінців СРСР. Довідуємося з тієї статті, що у Києві заарештували 150 осіб за людодіство, що в Харкові люди з голоду падають на вулиці, що в селах та околиці Дніпрестау 4.000 людей померло з голоду. Шіаер твердить, що у Краснодарі з 330.000 мешканців 40.000 вмерло з голоду, у Ставрополі з 140.000 — померло 90.000, у селі Дмитрієвське з 6.000 людей лишилось 2.000, у селі Ілїнське з 3.000 — 1.500.

Американський журналіст Ланг, що був на Україні в жовтні 1933, місяць після живих, заявив, що не бачив ніде ознак зменшення голоду. Зате „Правда“ в числі з дня 20. жовтня поміщує цілу сторінку про голод у буржуазних країнах і пише так: „На кістках мільйонів винищених і вголодованих селян, капіталізм пробує врятувати себе від проваленої кризи“.

Цікаво, чи комуністи в Європі так добре інформують радянський уряд про голод у буржуазних країнах.

Реформа італійської конституції.

ВІДЕНЬ, 6. XI. ПАТ. „Н. Фр. Прессе“ приносить статтю Мусоліні про професійну конституцію, яку мають неабаром увести в Італії. Італійська держава агрутує всіх своїх громадян у 13 корпораціях. Цей поділ обіймає синдикати, гребі, картелі та посередні організації, підпорядковуючи їх авторитетові держави. Нова реформа конституції передбачує створення коло 40 корпораційних груп, яких савданням посередничити між працедавцями і робітниками.

Корпорації будуть регулювати продукцію.

Не буде це ані соціалізм, ані капіталізм. Річ ясна, що в хвилиночку, коли корпорації одержать законодавчі функції, змаліє аначини посольської палати. Однак та зміна не прийде віразу, але з часом. Вкінці Мусоліні висловлює думку, що італійські реформи приймуть теж інші народи, у яких розвинене господарське життя. Експерименти Рузвельта на думку шефа італійського уряду будуть мати тойсам епілог. Італійська концепція є чимсь посереднім між господарською ліберальною і колективною.

Американсько-радянський союз проти Японії.

З Вашингтонських політичних кол зачувати, що в переговорах між Літвіновом і американськими політиками відіграє головну роль ситуація на Далекому Сході. Літвінова запрошено до Вашингтону під впливом важкої вістки, одержаної

міністерством війни в Манчжурії. Якщо будуть налаштовані нормальні відносини між Радянщиною та Зл. Державами, майбутня співпраця обох держав буде торкатися не тільки господарської, але й військової ділянки.

ВІСТІ З ВОЛИНИ.

В різничій палаті. Дня 31. жовтня відбулося засідання радних волинської різничої палати, на якому була вибрана управа й обмірковані деякі питання. Між іншим один радний українськ від української групи виступив з внеском про матеріальну допомогу на аграрну роботу „Сільському Господареві“. Питання відложено.

Скромний ювілей. Дня 2. грудня минул 5 літ з дня заснування філії „Сільського Господаря“ в Луцьку. Не зважаючи на різні несприятливі умовини філія своїми засобами проіснувала 5 літ, здобула 2 і пів тисячі членів, заснувала 66 кружків, утримує 2 агрономічні сили й значно розгорнула свою працю. Про не говорять шкідливі оловечки дерев, шинків, електричних машин (при кружках), численні доглядні поля й нарешті дуже добрі висіди конкур-

су з бур'яком „Екендорф“ жовтий в ц. р. Один учасник, перераховуючи на гектар, мав рекордовий збір — 1.350 соти. (по 1.50 зол. за соти. — 2.025 зол. збору з га), другий — 1.200 соти. (1.800 зол. з га), третій 1.162 соти. (1.743 зол. з га) і т. д. Успіх філії між іншим треба приписати тому, що голова філії п. В. Островський працює в філії незмінно 5 літ і інші члени ради теж нечасто мінялися.

Дві наради. В жовтні відбулися в Луцьку дві господарські наради представників влади й деяких польських господарських організацій. На одній обмірковувалося питання про закуп для війська хліборобських продуктів на Волині, на другій — про народній промисел, у першій черзі про плекання й перерібку коноплі та заснування в Луцьку торговельного підприємства „Базар Народнього Промислу“. Українські Господарські Організації були відмовити зигноровані.

Свята 1. листопада.

САМБІРЩИНА.

Цього року наш повіт святкував дуже величаво пам'ять Великих Рокочин. У самому Самборі відправив місцеві священники торжественне богослуження, а час якого місцевий парох о. І. Феденчик вголосив високотріотичну проповідь. Після богослуження відбулися громадини Самбора в салі Т-ва „Українська Весілка“ на святочну академію, на яку зложилось вступне слово м-ра Антона Лупького, відчитання маніфесту з 1913 р. та о-смовий і вичерпуючий реферат про листопадові події дир. Остапа Коберського. По відспіванні національного гімну та кількох патріотичних пісень присутні пішли додому.

У всіх свідомих селах Самбірщини відбулися також для також торжественні богослуження з привагдними проповідями, а в деяких були теж довірчі наради з відповідними рефератами. В багатьох селах Самбірщини появилися прикріплені на вершках високих дерев жовто-блакитні прапори. Дуже святочно обходили день першого листопада села Городище і Сіде, які становлять одну парохію. Всі люди стрималися від роботи і в святочних строкх прийшли до церкви в Городище. Прийняв вражіння зробили шкідливі діти зі Сідога, які майже всі з жовто-блакитними прапорами в руках прибігли до церкви. Під час торжественного богослуження вголосив патріотичну і зворушливу до сліз проповідь місцевий сотрудиник о. Степан Чезеринський. По півніхиді, при штучній могилі, яку зробила свідомо молодь Городища, зібрано 22.50 зол., які призначено на українських інвалідів. Подібно святковано день першого листопада і в інших місцевостях нашого повіту.

СЯНІК.

15-ті роковини Великого Зриву відсвятковано в Сяноці — як щорічно — торжественним богослуженням, яке відправив о. Микола Гентинг в асисті о. С. Венгріновича та о. Я. Гарасима. По богослуженні відправлено при могилі панахиду. Цілий час співав мішаний хор під орудою д-ра Василя Блавацького. Під час богослуження зібрано на українських інвалідів 18.40 зол.

ПОДЕБРАДИ.

В день 1-го листопада ц. р. Українська Господарська Академія влаштувала святочну академію під головуванням ректора проф. Б. Ізаницького. Святочну промову вголосив д-р О. Безпалко, в якій сплинуло на розгляд психологічних основ соборності українського національного духа. В академії взяли участь: професори Академії, абсолювенти УГА, що перебувають у Подебрадах та інші члени української подебрядської колонії.

Рідкий ювілей.

ВЕЛИЧАВЕ СВЯТО ДУХОВНОЇ СЕМИНАРІЇ У ЛЬВОВІ В 150-ЛІТТЯ П ІСТНУВАННЯ.

У вчорашньому числі „Діла“ подали ми коротке звідомлення з величавого свята, що його влаштувала львівська Духовна Семинарія з приводу 150-ліття свого існування. Як уже відомо, свято це було попереджене архієрейською Службою Божою, що її відправив єпископ перемиський, самбірський і сянківський, Преосв. Йосафат Коциловський, у численній асисті. Як різко гарний голос Преосв. Йосафата, виставив богослуження і знаменито вишкочений хор питомців поновили всіх вірних, що винесли щирість семінарицьку церкву св. Духа.

По Сл. Божій відбулася в найбільшій салі (авлі) Дух. Семинарії, яку виповнили до останнього місця делегати українських установ запрошені гості, святочна академія. (Влада не дозволила на академію в ніякій салі у місті). Започаткував академію хор питомців, скріплений колишніми його членами, тепер священниками, що приймали з різних місцевостей, відспівавши „Хор паломників“ Р. Вагнера (з опери „Тангаер“) та „Молитву перед боєм“ (з опери „Лютегрін“) того самого творця. Сильний голосово і чисельно хор, в якому відбивались особливо прегарні баси, робив якнайкраще вражіння і нагадував ті давні вже часи, коли хор львівських питомців був найкращим хором у Львові, а може і в цілому краю. Талановитий диригент хору п. Володимир Жолкевич, який мусів немало попрацювати над його вишколенням, може мати велику сатисфакцію.

Після того ректор Дух. Академії о. д-р Іосиф Сіний вголосив невичайно солідно оброблену святочну промову, в якій амальован вдерно досягнення львівської Дух. Семинарії за час 150-літнього її існування. Промову ту, яку присутні прийняли гучними оплесками, а технічних причин аємомо подати шойно в завітнішому числі.

З черги виступив знову хор питомців, що відспівав могутню, давно у нас неспівану „Жизнь, живем“ Аластола Вахланова. Опісля пнт. Зиновій Навошняк відкритикував а радним зрозумі-

кінням і чуттям поєму пінт. Романа Дурбача. Витав Святий Духа, написану спеціально на це свято. І декламатора й автора витала публіка дуже сердечно. По підтанцюванні дуже численних учасників закінчив академію хор, відсвідомивши псалом Бортнянського „Радуйтеся Богу“, в якому немає подя до попису найшли солісти як апоміж співачників-гостей, так і апоміж питомців. Перед виходом всі присутні піднялися зі своїх місць і відповіли нац. гимн.

В часі обіду, який відбувся на закінчення свята, виступили привітні промови: Преосв. Никита Бурда в честь папи, Преосв. Коциловський (авіч) в честь митрополита й Академії, волавши при цьому уважати аналізу виступавої перед тим промови митрополита, о. ректор д-р Сліпий в честь еп. Коциловського й о. рект. Дмитрасевича з Перемишля, витави львівську Академію від своєї перемишльської поестри. А далі промовляли: нос. д-р Дм. Левинський, що підчеркнув вагу духовенства в нашій національній житті, о. протоієрей Решетіло в імені всіх „рбох греко-католических Чинів, що підніс вагу єдності між чорним і білим духовенством та потребу більшої праці церкви над українською інтелігенцією, о. крим. Дзєрович, що витав Дух. Академію від усіх розшпінних П питомців та від Т-ва св. Авдрія, нос. О. Луцький, що говорив про співпрацю духовенства з кооперацією і користі з того для загальнонародної справи. Нині так промов, чередітаних співами хору питомців, закінчив патріотичною спромовою о. ректор Сліпий, що подякував ще раз усім привітним за зведення ювілею одної з найбільше заслужених установ на наших землях.

Ревізії й арештування. ПЕРЕМИШЛЯНИНА.

Дня 18. 9. ц. р. перевела поліція ревізії у студента Теодора Барана, буншого урядовця філії „Просвіти“ в Перемишлянах, учня 8 кл. гімн. Заплатинського Володимира й уч. Пронца Миколи. Арештовано Заплатинського і він сидить досі в перемишлянській суд. тюрмі. В селі Коросно по переведенні ревізії в Колосовського Василя, Кадія Михайла і Ясінського Степана, в яких нічого не знайдено, арештовано всіх трьох. У селі Прип'ять по ревізії (третій) 27. 9. ц. р. арештували Миколу Дука. Дня 8. 10. ц. р. переведено ревізії в селі Подусяна у Ципа Петра, Солтиса Миколи, Захаркова Олексія і студ. Івахова Василя та всіх арештовано. Всі вичислені вже сидять довший у слідчій арешті в Перемишлянах. Дня 28. 10. переведено в Перемишлянах ревізії у о. Куча Олексія, д-ра Сакна Ярослава і студ. Барана Теодора. По спаванні протоколу о. Куча і д-ра Сакна звільнили, а Барана Теодора задержали і другого дня тижня до в'язниці окр. суду в Бережанах. Того самого дня (28. 10.) переведено ревізії в Утківчачах, де арештовано Василя Кривича і Василя Ковальського, а також у селі Добринчачах, де арештовано Трача Михайла і Пригулу Михайла. Всіх 4 вивезли негайно до арешту в Бережанах. В Перемишлянах були ревізії в кооперативі „Бдлість“, у чит. „Просвіти“ і в Залиського Луки. Булашного Володимира, Липського Антона й Антона Галечка. Всіх 4 арештували і по переслуханні другого дня випустили на волю. В селі Ушковичі арештували трьох наворотами студ. Ратушного, якого за останнім разом без переслухання випустили на волю.

КУЛІКІВЩИНА.

Дня 28. жовтня перевела поліція численні труси в Сулижові, де знаходили нічого підозрілого. Поліція забрала 9 хлопців, а між ними гімназ. абітурієнта Степана Шерстала. Такіж труси й арештування переведено в Богатих інших місцевостях Куликівщини. В Куликові арештували студентів Татуха і Ловняського. Всіх держать у судових арештах в Жовкві, а деяких в Куликові.

МОСТИЩИНА.

Дня 1. листопада ц. р. перевела державна поліція труси й арешти в цілі Мостищині. В самих Мостищах перевела основну ревізії в домішній читальні „Просвіти“ і в продижних домах у містечку. Передержали на тостеруку поліції студентів Михайла й Івана Бардигів, Василя Шемчика, рішника Івана Мушинського, столаря Долгуна і фризєрського челядника Лукасевича, українського інваліда Івана Фігуру та начальника складу Нар. Торгов. Блажкєвича. Того останнього й Івана Бардига по переслуханні випустили, а інших придержали в поліційних арештах.

РОСІЙСЬКИЙ МОНАРХІСТ УБИВ ЖИД. ЖУРНАЛІСТКУ.

У Триєті на відчиті російських емігрантів трелєгент закинув жидом, що вони творці комулізму та що вбивали християн і проливали християнську кров. У дискусії хотів це заперечити Сам Рубінштейн із Вільна, який працює для англійського жид. наукового інституту. Після відчиту Рубінштейнова побачив, що якийсь монархіст приїхався а революнеру до її чоловіка. Такого вдарив до ободу. Кула вбила Рубінштейнову.

ПІГУКИ ДНЯ.

Подвійна користь.

Проголошений був день посту і кохний, хто хотів удержати фасон... крися з ілом Ресторани не бачили в шім дні „постійників“, (штатмагасті), а „Вітаміна“ — якуть — варить обіду не варила. Хто з колостиків мав якусь знайому родину — запрошувався до неї на обід і так якось перепостив святачлий день.

Але я мав би гріх, колиб твердив, що жонаті в той день не постили.

Ось один жонатий оповідав мені таке:

„Я постановив собі таку здержатися від їжі, хочби там нечистоти, але рівночасно спекти при тім свою печеню. Очевидно не волюву, теличу чи яку там ще, а товариську.

Вже віддавна залягав я не тільки з ратами, а й з товариськими обов'язками. Багато родин, з якими живу в сердечних яносинах, мало оправдану претенсію, щоб їх запросити „на чай“. Ходив я до них не раз і не два, не тільки на чай, то й випадало дати бодай якийсь реванж.

І от шасливий випадок допоміг мені.

Кілька днів перед тим розіслав я і розніс запрошення, а всі на один день, на неділю, 29. жовтня 1933 р.

Раз — неділя, люди мають більше вільного часу, друге — 29. жовтня 1933.

Поприходили добрі люди, всі до одного, дай їм Боже здоров'я, і — як звичайно на банті — пішла балачка про те та про це. Гуторимо собі,

ДЕЛЕГАЦІЯ ПОЛЬСЬКОГО ВІЙСЬКА В МОСКВІ.

МОСКВА, 7. XI. ПАТ. Приїзд першої віз часу існування СРСР офіційної делегації польського війська відбувся святочно та в привітній атмосфері. На пероні перед приїздом польської делегації станули два почесні батальйони московської летунської школи та плітон цивільної авіації з прапорами та оркестром. Польських гостей витав шеф військової авіації ген. Алксніс, шеф штабу летунства Хрипін, голова Оссовіяхику, та член ревизи ген. Айдеман, заступник шефа цивільної авіації Сілін, директор польського департаменту в нар. комісаріаті для закорд. справ Берізов і багато вищих військових та команданти лет. сил із директором закорд. відділу революційної ради ген. Смагін.

З польського боку були члени летунства з мін. Лукасевичем і польська летунська делегація з полк. Филиповичем.

Як польська делегація віхала на стачію, оркестра відіграла польський нац. гимн. Полк. Райський відіграв рапорт від команданта почесних відділів, а потім перейшов перед фронтом більшовицьких батальйонів. Описля відбулася дефіляда перед полк. Райським.

МОСКВА, ПАТ. В год. 15. полк. Райський, мін. Лукасевич і військ. аташе кап. Гарлянд відідали шефа військового летунства Алксніса. Описля полк. Райський з кап. Гарляндром відідав голову Оссовіяхику та члена рев. воєнної ради ген. Айдемана. Вечором ген. Алксніс видає бенкет у честь польської делегації.

МОСКВА, ПАТ. З нагоди приїзду полк. Райського та польських летунів „Лавестія“ помістили статтю п. з. „Поздоровлення для польських летунів“, в якій м. і. сказано, що залога польської ескадри буде на святі жовтневої революції. Команданти більшовицьких лет. сил витавють представників польського летунства так само шире, як їх шире витали в Варшаві. Приїзд делегації є доказом скріплення привітних взаємин між Польщею та СРСР. Польща переконалася, що СРСР не має ніяких ворожих почувань до незалежної польської держави, а старається, щоб якнайкраще уложився взаємини з найбільшим його із західних сусідів. Громадська більшовицька думка зазначає, що представники польської армії, з якою в минулому червона армія мала нагоду боротися, приїхали до СРСР, щоб дати доказ привітних для СРСР відносин. Поздоровлення для полк. Райського та його товаришів!

ГЕРІНГ У РИМІ.

БЕРЛІН, 6. XI. ПАТ. Пруський премієр Герінг відлетів нині літаком до Риму. Полетіли з ним геський князь і держ. секретар Кернер та кількох вищих службовців. Офіційно подорож Герінга коментують бажанням відвідати науковий інститут у Римі.

ЗАГ. БАЛКАНСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ.

СОФІЯ, ПАТ. 5. листопада почалася тут загальна балканська конференція.

розмірковуємо, ставимо політичні гороскопи, і про піст ні згадки. Нехай, думаю, ця тема ще вилежить, Ще на неї час.

Врешті розмова почала рлатися. Опершу шхтось нахилив, то віс витер, то кріслом посував щоб перебити тишину, але потім і це не помагало. Тиша щораз частіше залягала.

Так і чулося, що прийшла хвиля, коли господиня має сказати:

— Прошу на відвечірок.

Отді я почав про піст...

Що нині певно всі постять, що це має величезне виховне значіння для нації, що не розуміє людей, які не тримають сьогодині посту і т. д.

Очевидно, всі притакували, вповні годилися ще й від себе неодн докинули.

Направду було гарно і симпатично...

Стільки мій знайомий.

Я додам від себе ще кілька уваг:

Як то добре, що не всі наші партії, групи, гурти і гурточки признали 29. жовтня за спільний день протесту і посту. Радикали і соціалісти вибрали собі 5. листопада, а інші напевно виберуть ще інший речивець. Восьмим націоналісти 12. Ідеологічна Група 19, і так далі — аж до Нового Року.

Чути в нас нарікання, що товариське життя завмирає, люди в себе не бувають, кожний замикається у своїх стінах.

Піти за прикладом мого знайомого і товариського життя оживиться, як віколі.

Буде гарно, симпатично і — практично.

Галактіон Чіпка.

СОЙМ І СЕНАТ ВІДЛОЖЕНО.

Сойм і сенат розпорядком президента Польщі відложили на 30 днів. Зберуться ті установи наново 8. грудня. Бюджетова комісія пічне працю мабуть 11. грудня.

СТРАШНІ ЛЕТУНСЬКІ КАТАСТРОФИ.

У Редбенку в стейті Нью-Джерзі впав на дах віллі літак ньюйорських журналістів. Наслідком вибуху та пожежі віллі згинув прес. фотограф піллот і п'ять мешканців віллі. Другий літак, що кружляв над місцем катастрофи зачепив крляом об дерево і впав на землю. Піллот і два справознавці згинувли.

НОВИНКИ

— ПРИЙМАЮ ЯК ДАВНІШЕ в моїм дентистичнім заведенні Сикстуська 17. від 9—1 і від 3—6. НАСС. 433 4—4

— Робітня футер Юліана Глушевського, Львів, вул. Коперника 16. II. пов. Тел. 54-46.

— Магазин постелі Р. Джала, Львів, Хорущина 5, поручає: ковдри, матраци по найдешевших цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих, матраци по 7 зол. 524 5—100

— Загрожений наш бастіон. Жахлива ситуація, яка витворилася на Лемківщині, грозить повною загрозою цьому нашому найбільше на захід висуненому бастіону. Все українське громадянство мусить освідомити собі вагу положення, а до того поможе йому брошура „Лемківська Проблема“, написана родовитим лемком. Ціна 30 сот., порто 5 сот. Заовляти: „Дружина“ — Lwów, skrytka poczt. 323. (Конто ПКО 410.928). 555 2—7

ПЕРШОРЯДНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ РЕСТОРАН

відчинений у Перемишлі з днем 16. серпня ц. р. при вулиці Дворського (середмістя, П. на Брамі 9), 2 км. ходу до заліз. стачії. — Маючи на увазі гасло „Свій до свого“ поручаємо ласкавій пмяти нашому Всц. Духовенству та нашому Громадянству. З високим поважанням МИХАЙЛО КУЗИШИН, власник ресторалу у Перемишлі, вул. Дворського.

— Наша Служба Божа в радіо. В середу 8. ц. м., в день св. Димитрія, трансмітуватиме львівське радіо Службу Богу з Успенської церкви. Початок: год. 9.30 рано. Проповідь англослов'ян. о. крим. Дзєрович.

— До відома Виділам філій Т-ва „Просвіта“ на терені львівського воєводства. Збірка „Дар. Просвіти“ на терені львівського воєводства дозволено рескриптом воєводства до ч. Б. П. 67/33 в днях від 4-го грудня до 10-го грудня 1933 р. Виділи філій до часу одержання збіркових листів приготувати спис збірників „Дар“, повідомлять про речивець читальні, щоб

Ширіть наш часопис!